

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An Florianus teneatur resarcire damnum Flaviano à famulo illatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

dendum, cum absque sua culpa & malitia perit. Conf. ex Lug. l. c. quia ejusmodi contrahentes nullo modo intendunt, se obligare ad restituendum pro casu merè fortuito, ut omnes inquit, fatentur; sed quando res aliena perit absque ulla culpa theologica, sed propter naturalem oblivionem, & inadvertentiam non minus est fortuitus ille casus in foro conscientiae, quam si periisset incendio, vel inundatione &c. ergo neque pro isto casu volunt se obligare in foro conscientiae.

103 Ad 2. Q. R. Florianum, per se loquendo, obligatum esse ad damnum Flaviano resarciendum. Ratio colligitur ex dictis; quia depositarius circa res depositas tenetur adhibere eam diligentiam, quam adhibet in curandis rebus propriis, quam si non adhibeat, censetur committere gravem negligentiam, & culpam latam in deposito custodiendo: atqui Florianus talem diligentiam non adhibuit in deposito custodiendo, cum pecunias proprias in arca benè clausa repositas custodiverit, deposito in cubiculo relicto, ad quod aditus famulis subinde patebat, & occasio facilis esse poterat ad furtum committendum; ergo reus erit culpabilis gravis negligentiae, & culpæ latæ. Dixi per se loquendo; nam si certò sciret, se nullam negligentiam coram Deo culpabi-

lem, & theologiam admisisse; posset in foro conscientiae se accommodare sententiae suprà relatae. In foro tamen externo quoties culpa lata est, & dolus præsumitur, ea præsumptione stante, depositarius condemnatur, juxta c. *bona fides* &c.

Ad 3. Q. cum cista deposita restituenda est, & qui illam deposuit, 104
asserit, aliquid in ea amissum esse, videndum est, an cista restituatur clausa & obsignata, sicut erat ab initio, cum ea in custodiam tradita est, ita ut nullum signum aperi-
tionis appareat, nec quidquam aliud in contrarium mutatum deprehendatur, an verò reserata restituatur, aut signa aliqua mutata appareant &c. si primum contingat, tunc deponenti incumbit obligatio probandi, talem rem fuisse in cista, & ex dolo, vel culpa depositarii fuisse aliquid amissum, quia dolus, & culpa non præsumuntur, nisi probentur. Si verò cista reserata reddatur, cum prius fuerit clausa & obsignata, vel aliquid appareat fuisse mutatum, v. g. sigillum non fragile &c. tunc cista præsumitur reserata dolo depositarii, vel ab eo, non debito modo, & cautelâ custodita; adeoque teneri ex dolo, vel culpa lata.

Quòd si Dominus pecuniam numeratam, non clausam, nec ob-
signatam alterius custodiæ com-
mittat,